

En ymmärrä

Lapinlahti. Ahti Somminen 258. 1968
- Albanus Somminen, s. 19.10.1883 mp. 1959

The musical score is written on a single treble clef staff in a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The piece consists of three lines of music. The first line starts with a 2/4 time signature, changes to 3/4, and then back to 2/4. The second line starts with a 3/4 time signature, changes to 2/4, and then back to 3/4. The third line starts with a 2/4 time signature and ends with a double bar line. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes.

En ym-mär - rä, mik i - lo mi-kä kun-ni - a, täss' maa-il-mass' o - lis saa - ta -
12 - va. En ym-mär - rä. Tai - vaas-sa yk - si - nän - sä on i - lo i - an -
22 kai - ki - nen. Ei puu - tu i - kä - nän - sä siel - lä i - lo - yl - täi - nen.

Istun kosken kivellä

Lapinlahti. Ahti Sonninen 30 1968
- Albanus Sonninen, op. s. 19.10.1883 mp. 1946

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). It consists of two systems of music. The first system has four measures, and the second system has five measures. Each system includes a vocal line (treble clef), a bass line (bass clef), and a piano accompaniment line (bass clef). The lyrics are written below the vocal line. Chord symbols (A, D, E) are placed above the piano accompaniment line. The score ends with double bar lines and repeat dots.

1. Is - tun kos - ken ki - vel - lä kat - son ta - lon paik - ko - a.
2. Niin kuin mät - tääl - lä mar - ja om - pi kul - lal - la kar - ja.

5
Ei oo niit - tyä ei oo pel - to - a, jo - hon ta - lo - ni ra - ken - nan.
Yöt ja päi - vät mie - les - säin om - pi ar - mas ys - tä - väin.

1. Istun kosken kivellä,
katson talon paikkaa.
Ei oo niittyä ei oo peltoa,
johon taloni rakennan.

2. Niin kun mättäällä marja
ompi kullalla karja.
Yöt ja päivät mielessäin,
ompi armas ystäväin.

Rakenne:

Intro

1. säk.

Lyhyt välisoitto

2. säk.

Pitkä välis.

1. säk.

Lyhyt välis.

2. säk.

Kosken rannalla, harmaalla kivellä

Pielavesi. Ahti Somninen, 293. 1968
- Optatus Raatikainen, s. 4.6.1874 mp. 1953
sov. Anna Janka-Murros

The image shows a musical score for the song 'Kosken rannalla, harmaalla kivellä'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The first system starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp (F#). The lyrics for the first system are: 'Kos - ken ran - nal - la har - maal - la ki - vel - lä is - tun yk - si - nä - ni.' The second system starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp (F#). The lyrics for the second system are: 'Tai - si se ol - la pa - rem - pi jo - ka vei - mi - nun ys - tä - vä - ni.' The piano accompaniment features a steady bass line and a more active treble line.

1. Kosken rannalla, harmaalla kivellä
istun yksinäni.
Taisi se olla parempi,
joka vei minun ystäväni.

2. Minä sitä olen se pikkuinen lintu
ja lentelen sammalissa.
Enkä minä muualla oliskaan
kun tyttöjen kammarissa.

3. Tuolta näkyy punainen talo,
tuon valkean talon takaa.
Siellä se omassa kammarissaan
poijan heili makaa.

4. Istunpa kosken kivellä
ja katselen kalaisia.
Ei saa tyttöjä narrata,
ne on kullan palaisia.

5. Taitaapa tulla ilman muutos,
kun lännestä ruskottelee.
Eikä se poika sitä tyttöä nai,
vaikka se uskottelee.

Rakenne:

Intro

1. säk. (rauhallisemmin, hartaammin)

Välisoitto (reippaasti tästä eteenpäin)

2. - 3. säk.

Välisoitto

4. - 5. säk.

Metsänpä korvessa syntynnä olen

Pielavesi. Ahti Somminen 306. 1968
- Juho Tuovinen, s. 14.6.1891 mp 1947
sov. Anna Janka-Murros

Met - sän - pä kor - ves - sa syn - tyn - nä o - len him - pu - la ham - pu - la him - pam pi - la - pu - la.

Met - sän - pä kor - ves - sa syn - tyn - nä o - len pai - kal - la i - ha - nal - la.

1. Metsänpä korvessa syntynnä olen
himpula, hampula, himpam pilapula,
metsänpä korvessa syntynnä olen
paikalle ihanalla.

2. Ja näittenpä poikain heila se asuu,
himpula, hampula, himpam pilapula,
näittenpä poikain heila se asuu
maailmalla avaralla.

3. Ja arvalla valitsin ne parhaat heilat,
himpula hampula himpam pilapula,
arvalla valitsin ne parhaat heilat,
koko Pielaveten pitäjistä.

4. Sano sinä likka että kelle sinä annat,
himpula, hampula, himpam pilapula,
sano sinä likka että kelle sinä annat
sen mamman piikuutesi.

5. Annatko sen nuorelle tukkipojalle
himpula, hampula, himpam pilapula,
annatko sen nuorelle tukkipojalle
vai omalle armaallesi?

6. Minä sitä poika laulelen että
himpula, hampula, himpam pilapula,
minä sitä poika laulelen
että honkain kylet kaikuu

7. Kävelen metsäin lehtoja,
himpula, hampula, himpam pilapula,
kävelen metsän lehtoja
että varsikot siellä taipuu.

(säkeistöt 4-7; Pielavesi. Ahti Somminen 294. 1968
- Optatus Raatikainen, s. 4.6.1874 mp 1953)

Vanhanpojan laulu

Pielavesi. Ahti Somminen 303. 1968
- Risto Karttunen, s. 28.1.1907 mp. 1947
sov. Anna Janka-Murros

The image shows a musical score for the song 'Vanhanpojan laulu'. It consists of two systems of music. Each system has three staves: a vocal line in G major (one sharp) and 2/4 time, a piano accompaniment in the right hand, and a piano accompaniment in the left hand. The first system covers measures 1-8, and the second system covers measures 9-16. The lyrics are written below the vocal line. The chords G, C, D7, and G are indicated above the vocal line.

Van-han-po-jan e-lä-mäs-sä on myös huo-li - a. Kat-so-taan sen va-lo taik-ka var-jo-puo-li - a, on
vaat-teet rik-ki suk-ki-na häll' on vain var-si - a. Ei ku-kaan viit-sis pai-ka-ta ei myös-kään par-si - a.

1. Vanhan pojan elämässä on myös huolia.

Katsotaan sen valo- taikka varjopuolia.

On vaatteet rikki sukkina häll' on vain varsia.

Ei kukaan viitsis paikata ei myöskään parsia.

2. Vaan itse hoitaa vanhapoika leipävartaansa

ja toisen lapset vetelevät hänen partaansa.

Hän tuntee kyllä lemmenkaipuun sytänalassaan.

Hän rakastaa, jos rakastaa, vaan joskus salassa.

3. Ei paatuneena vanhapoika kaipaa kotia.

Mieluummin viihtyy seurassa, miss' tehtään totia.

Voi vanhapoika joskus käytä naisten koukkuihin,

vaan eipä tartu avioliiton rotanloukkuihin.

4. Nyt valtiokin vanhatpojat aikoo verottaa.

Näin ehkä vuohet lampahista erottaa.

Kai hätäisimmät olis luullu naimaan pakottaa,

vaan miestä tuskin pakolla vois kukaan akoittaa.

5. Paatuneena vanhapoika maailman heittävi.

Jo eläessään maailmalta jälkensä peittävi.

Hän huoletonnan elelee kun käki kesällä

ja enimmäkseen asusteleen toisen pesällä.